

د کتاب پرستی پر ضد

مائوتسه دون
۱۹۳۰

د کتاب پرستی پر ضد
لیکوال: مائوتسه‌دون
ژباړونکی او ډیجیټال خپرونکی: محسن خپرندویه
برېښنالیک: mohsinpubs@gmail.com
وبلاگ: <http://mohsinpubs.blogspot.com>
د خپروني نیټه: د ۱۴۰۱ کال د کب میاشت (۲۰۲۳ کال فبرورۍ میاشت)

د محسن خپرندویه د یو شمیر افغان انقلابیانو له لوري جوړه شوه چې د مارکس، انگلس، لینن، ستالین، مائوتسه‌دون او نورو انقلابي او مخکښو لیکوالانو آثارو چاپ او خپرول یې د خپل کار په لومړیتوب کې نیولي دي.

لړليک:

- د کتاب پرستی پر ضد..... ۴
- (۱) چا چې تحقیق کړی نه وي، د خبرو حق نلري..... ۴
- (۲) د یوې مسئلې د حل لپاره باید څېړنه وشي..... ۵
- (۳) د کتاب پرستی پر ضد مبارزه وکړئ..... ۷
- (۴) د طبقاتي ځواک د واقعي وضعیت له څېړلو پرته، بې شکه مونږ آیديالیستي موندنو ته رسېږو او آیديالیستي لارښوونې به وکړو چې پایله به یې اپورتونیزم یا پوچیزم وي..... ۸
- (۵) د ټولنیزو-اقتصادي څېړنو موخه دا ده، چې د طبقاتو سم اټکل تر لاسه کړو او وروسته بیا د مبارزې سم تکتیک و ټاکو..... ۹
- (۶) په چین کې د انقلابي مبارزې بری په دې پورې اړه لري، چې زموږ ملګري چيني شرایط وپېژني..... ۱۳
- (۷) د څېړنو تکتیک..... ۱۵

د کتاب پرستی پر ضد

مائوتسه دون (د ۱۹۳۰ مې)

(۱) چا چې تحقیق کړی نه وي، د خبرو حق نلري

تا په کومې مسئلې کې خپله نه کړې نه ده، نو ته د دې حق له لاسه ورکوې، چې د هغې په اړه وغږېږې. آیا دا ډېر ظالمانه نه دی؟ نه، په هېڅ ډول! کله، چې تا د مسئلې اوسنۍ وضعې او تیر تاریخ په هکله خپرلي نه دي، نه پوهېږې، چې حقیقت څه دی، بیا نو بنکاره ده، چې ته کله د دې مسئلې په هکله خبرې وکړې، پرته له چټیاتو څخه به بل څه و نه وایې. څرگنده ده، چې څوک په خوشو خبرو هېڅ ستونزه حلولاى نشي. نو ولې بیا بې انصافي ده، چې له تا څخه په دې برخه کې د خبرو حق اخیستل کېږي؟ ډېر ملګري ټوله ورځ په تړلو سترگو باتې ولي. دا د یوه کمونیست لپاره ننگ دی. څنګه کېدای شي یو کمونیست سترګې د حقیقت پر مخ پټې او د هغه پر ځای خوله په لاپو خلاصه کړي؟

دا نشي کېدای!

داسې تحقيق وکړئ!
 هرو مرو تحقيق وکړئ!
 چټيات بس کړئ!

۲) د يوې مسئلې د حل لپاره بايد څېړنه وشي

ته يوه ستونزه حلولاى نشې؟ نو ښه ده، نو بيا يې اوسنى وضعه او تاريخ وڅېړه! که ته دا ټول شرايط لکه خپل جيب داسې پېژنې، نو بيا د حل لاره هم موندلاى شې. هره پايله هغه وخت لاس ته راځي، چې د يوه حالت څېړل سر ته رسېدلي وي، نه دا چې تازه پيل شوي وي. يوازې يو ناپوه ځانته او يا د نورو سره گډ سر په درد راولي، چې د مشخصې وضعې له څېړلو څخه پرته «يو متد وموندي» يا «کوم فکر ته ورسېږي». خو بايد وويو: هغه به هېڅکله سم فکر ونه کړي، هېڅ معقول فکر به يې په سر کې پيدا نشي. په بل عبارت، دى به يقينا غلط متد خپل کړي او يوې غلطې پايلې ته به ورسېږي.

ډېر څارونکي، ډېر د پارتيزانو رهبران، ډېر مسئولين، کوم چې نوې دنده پيل کړي، چې لا خپلو ټاکل شويو ځايو ته سم رسېدلي نه وي، خوند ورکوي، چې خپل فکر د سياسى تدابيرو په هکله گران خرڅ کړي او وروسته له دې چې يو څه سرسري او بې ارزښته معلومات يې ترلاسه کړل، په جدت او د لاسو په خوځولو سره بيانې ورکوي، له هغه ځايه او دې ځايه څرگندونې کوي، په دې نېکه کوي، هغه غلط گڼي. داسې څرگندې ذهني ايلټې ویشتل په رښتا چې کرکجن دي! له دې سره تاسو يوازې کار خرابولاى شي، د پرگنو ملاتړ له لاسه ورکولاى شي، د هېڅ

ستونزې حل ځواک نشي لرلای.

د رهبرۍ ملگري، کله چې له يوې سختې ستونزې سره مخ شي، نو تش اسويلي اوباسي او حلولاى يې نشي. صبر له لاسه ورکوي او هيله کوي چې بله دنده وروسپارل شي، ولې چې د دغه کار «ترسره کولو وړتيا نه لري». ډارن کسان دا ډول خبرې کوي. پاڅى او په دواړو پېښو په لاره روان شئ، د خپلې دندې هرې برخې ته سر ووهئ او د (کنفوسيوس په څير) «د هر څه په هکله وپوښتئ»^۱. بيا نو، که څومره هم لږ وړ وي، کولى شى، ستونزې حلې کړي. تر څو مو چې گام اوچت کړې نه وي، ستاسو ککرې به تشې وي. يوازې وروسته له دې چې له بهر نه بېرته راستانه شى، نو ککرې به مو تشې نه وي، د ستونزو د حل لپاره به مو ټول ضروري وسايل له ځانه سره راوړي وي. او په دې ډول بيا ستونزې هم حلېدلې شي. آيا انسان مجبور دى، چې بهر ووځي؟ حتمي نده. تاسو کولاى شئ، هغه کسان، چې د وضعې سره بلد دي، د کار يوې غونډې لپاره راټول کړئ، چې په هغې کې سختې ستونزې وڅېړل شي، د هغو «سرچېنه» څرگنده شي او «اوسنى وضعه» يې ښکاره شي، ستاسو سختې ستونزې به بيا په آسانتيا سره خپل حل ومومي. د يوې ستونزې څېړل «نېه مياشتې اميندوارى ته تگ» په مانا ده؛ د ستونزې حل «په يوې ورځې کې د زېږېدو» په مانا دى. د ستونزې په څېړلو کې د هغې حل پروت دى.

۱ - د کنفوسيوس له «ويناؤو» څخه، ۳مه برخه، «پاي» اصلي جمله په دې ډول ده: «کنفوسيوس د پادشاه آهنيا معبد ته ننوزي او د هر څه په هکله پوښتې کوي.»

۳) د کتاب پرستی پر ضد مبارزه وکړئ

هغه څه چې په کتاب کې راغلي، هغه تل سم دي - تر نن ورځې پورې په کلتوري لحاظ وروسته پاتې چينايي بزگران داسې فکر کوي. چا به سوچ کړې وای، چې داسې کمونيستان هم شته، چې د ګوند په منځ کې په بحثونو کې تل وايي: «راوبنايه چې په کوم کتاب کې داسې ليکلي دي؟» کله چې موږ وايو، چې د پورتنیو ارګانونو لارښوونې سمې دي، دا د دې لپاره نه ده، چې هغه له «پورته ارګانونو» څخه راځي، بلکه په دې دليل، چې «د هغو لارښوونو محتوا» د مبارزې له عيني او ذهني شرايطو سره سمون لري او د مبارزې ضرورت څرګندوي. د لارښوونو په ړندو سترګو پلي کول، پرته له دې چې د حقيقت په رڼا کې بحث پرې وکړو او ويې خپرو، شکلي چلند دی، چې د ساده «انطباط» پر بنسټ ولاړ دی، له همدې کبله کېدای هم شي، غلط وي. که چېرې د ګوند تکتیکي کړنلارې لا هم د پرګنو په منځ کې ټينګ بنسټ نه وي موندلې، نو دا په دې پورې اړه لري، چې فرماليسم لا هم په سروونو کې جرړې غزولي. د رهبرۍ لارښوونې په ړانده توګه پلي کول او داسې بنودل، چې ګواکې خپرلې مو دي، هېڅ مخالفت نه بنودل، د دې مانا نلري، چې په رښتيا سره مو منلي نه دي. برعکس: دا د لارښوونو د نه پلي کولو او د هغو د سبوتاژ يو ماهرانه متد دی.

په ټولنيز علمي څېړنو کې هم د کتاب پرستی متد خورا خطرناک دی. هو، هغه کېدای شي، د دې لامل وګرځي، چې انسان انقلاب ضد لارې کې ګام اوچت کړي. د دې ښکاره ثبوت دا دی، چې په چين کې ډېرو هغو کمونيستانو، چې کله يې ځانونه په ټولنيزو څېړنو کې پر کتابي معلوماتو محدود کړي وو، ډلې ډلې په ضد انقلابيانو بدل شول. کله چې

مور وایوو، چې مارکسیزم سم دی، نو د دې مانا مطلقن دا نه ده، چې مارکس به په هر څه پوه سړی وو، بلکه موخه مو داده، چې د ده تیوری زموږ په عمل او زموږ په مبارزه کې خپل صحت ثابت کړ. موږ د خپلې مبارزې لپاره مارکسیزم ته اړتیا لرو. موږ دا تیوري په خوښۍ سره منلې، مگر یوه ذره هم فکر نه کوو، چې هغې ته د «تقدس» او یا د معجزې په سترګه وګورو. ډېر انسانان، چې «مارکسیستي کتابونه» یې لوستلي وو، انقلاب ته په خاینانو بدل شول؛ خو کارګرانو، چې بیسواده هم دي، اکثراً په مارکسیزم باندې ښه عمل کړی. مارکسیستي «کتابونه» باید ولوستل شي، خو دا باید زموږ د هېواد د مشخصې وضعې سره په اړوند کې واوسي. موږ «کتابونو» ته اړه لرو، خو د واقعي وضعې څخه د جلا شوې کتاب پرستۍ تغیر باید ټول کړو.

څرنگه کولای شو کتاب پرستي لېرې وغورځوو؟ یوازېنۍ لار د واقعي وضعې او حالت خپل دي.

۴) د طبقاتي ځواک د واقعي وضعیت له خپرلو پرته، بې شکه مونږ آیديالیستي موندنو ته رسېږو او آیديالیستي لارښوونې به وکړو چې پایله به یې اپورتونیزم یا پوچیزم وي.

کله چې انسان مشخصې څېړنې له پامه وغورځوي، نو بیا د طبقاتو آیديالیستي ټاکنو او د کار آیديالیستي رهبرۍ سره مخ کېږي، چې پایله به یې اپورتونیزم او یا پوچیزم وي. ته دا پایله اخیستل نه منې؟ واقعیتونه به دې دې ته اړ کړي، چې ویې منې. کله چې ته یو ځل ټاکلې څېړنې له پامه وغورځوې، آیا د سیاسي وضعې اټکل او د مبارزاتي دندو رهبري به پوچه او آیديالیستي ښه ونه مومي؟ د سیاسي وضعې پوچه او

آیدياليسټي اټکل او د کار همدا ډوله رهبري کول به آيا اوپورتونيسټي او پوچيسټي پايله ونلري؟ ښکاره ده، چې لري يې. د دې لامل دا نه دي، چې انسان د عمل نه مخکې د دقيق پلان جوړول له ياده اېستلي وي، هغه څه چې د سره پوځ په پارتيزاني څانگه کې ډيری وخت پېښ شوي دي، بلکه د دې لامل دا دی، چې انسان د پلان تر جوړولو مخکې ټولنيز واقعي اړوندونه کره څېړلي نه وي. داسې افسران شته، چې د لي کوی^۲ په دود هغو سرتېرو ته، چې خطاوې يې کړې دي، په پټو سترگو او ناپوهې سره سخته سزا ورکوي. د هغې په پايله کې سرتېري خپلو تېروتنو ته نه متوجه کېږي، ګڼ شمېر شخړې رامنځ ته کېږي او د رهبري کسان خپل حيثيت ګرد له لاسه ورکوي. آيا انسان له داسې چلند سره اکثراً په سره پوځ کې نه مخامخ کېږي؟

د پرګنو د جلبولو، د غليم د ماتولو دنده انسان يوازې هغه وخت سر ته رسولای شي، چې آیدياليسټي ذهن لېرې وغورځوي او د اوپورتونيزم او پوچيزم هر راز تېروتنو څخه ډډه وکړي. آیدياليسټي ذهن انسان وروسته له دې چې د مشخصو څېړنو لپاره يې ډېر زيار اېستلی وي، لېرې غورځولای شي.

(۵) د ټولنيزو-اقتصادي څېړنو موخه دا ده، چې د طبقاتو سم اټکل تر لاسه کړو او وروسته بيا د مبارزې سم تکتیک و ټاکو

د ټولنيزو-اقتصادي څېړنو سرته رسول ولې ضروري دي؟ موږ ځواب

۲ - لي کوی د «ډنډ کېسي»، د مشهور چينايي رمان اتل دی، چې د شمالي سونګ-سلسلې په وروستيو وختو کې د بزګرانو يو پاڅون انځوروي. لي کوی له يوې خوا ساده و سپين سړی وو، چې د بزګرانو ارمان ته بشپړ وفادار وو، خو له بله پلوه په خپلو دندو کې خورا تريخ او بې نزاکته وو.

ورکوو: ولې چې موږ د طبقاتو سم اټکل تر لاسه کول او بیا په همدې توګه د مبارزې لپاره د سم تکتیک ټاکل غواړو. له همدې کبله زموږ د ټولنیزو-اقتصادي څېړنو موخه خوږې او ځانګړې پدیدې نه، بلکه د ټولنې بېلابېلې طبقې دي. که څه هم دا موکه د سره پوځ ۴م لښکر دا راز څېړنیز کار ته پاملرنه کړې،^۳ خو بیا هم له دوی څخه ډېرې له غلطو متدونو څخه کار اخلي. د هغې په پایله کې د دوی د څېړنو پایلې د یوې هټۍ ورځني یادښتونو ته ورته وي، یا هغو نویو شیانو ته پاته کېږي چې یو کلیوال بزګر یې په ښار کې د سړک په سر تر لاسه کوي او یا د ښار هغه انځور په شانته وي، چې یو چا د لوړ غره^۴ له سره لېدلی وي. دا راز څېړنې خورا بې ارزښته دي، د هغو په مرسته موږ خپلې موخې ته نشو رسېدلای. زموږ اصلي موخه دا ده، چې د ټولنې د ټولو طبقاتو په ټولنیزې او اقتصادي وضعې باندې پوه شو. زموږ د څېړنو پایله باید د بېلابېلو طبقو د اوسنۍ وضعې او تاریخ لوړې او ژورې، وده او نسکور تیا څرګنده کړي. د بېلګې په توګه، کله چې موږ د بزګرانو ټولنیزه وضعه څېړو، بیا نو نه غواړو چې یوازې په دې پوه شو، چې بزګران د شتمنۍ او

---

۳ - ملګری مائوتسه دون تل څېړونکي کار ته لویه پاملرنه کوله او د ټولنیزو اړوندونو څېړل د رهبرۍ لپاره لمرۍ درجه دنده او د سیاسي پرېکړو لپاره بنسټ شمېږي. د ملګري مائوتسه دون په وړاندیز څېړنیز کار د سره پوځ په ۴م لښکر کې پراختیا وموندله. ملګری مائوتسه دون په همدې توګه ټولنیزې څېړنې د کار د قاعدو برخه وګرځوله. د سره پوځ سیاسي ځانګړې یو مشر پوښتلیک جوړ کړ، چې په هغه کې د پرګنو د مبارزې وضعه، د مرتجعینو وضعه، د اقتصادي ژوند حالت او د بېلابېلو زراعتي طبقاتو د زمکې خاوندانو اړوندونه او داسې نور لیکل شوي وو. هر ځلې، کله چې سور پوځ یوې سیمې ته رسېدلو، هغه ځان د سیمې له طبقاتي اړوندونو سره ځان آشنا کولو او د هغه پر بنسټ یې د پرګنو د ضروریاتو سره سمې د حل لارې ټاکلې.

۴ - له «غره» څخه دلته د کیانګسي او هونان ولایتونو په سرحد کې د جینګنګ سیمه او له «سیمې» نه په جنوبي کیانګسي او لویډیز فوټین کې اواره ځمکه مقصد دی. د ۱۹۲۹م په جنورۍ کې د سره پوځ ۴م لښکر، د ملګري مائوتسه دون په لارښوونه، له جینګنګ غره نه د جنوبي کیانګسي او لویډیز فوګین په لور مارش وکړ، چېرته چې دوی د دوو لویو انقلابي اډو بنسټ کېښوده.

اجارې په لحاظ په کومو گروپونو ویشل کېږي، یانې پوه شو کوم شمېر د خپلې زمکې خاوندان، کوم شمېر نیمایي خاوندان او کوم شمېر اجاره لرونکي دي، بلکه موږ غواړو، چې د دوی په طبقاتي او قشري واټنونو باندې پوه شو، په دې توګه د شتمنو، منځنیو او بې وزلو بزګرو شمېر مالوم کړو. کله چې موږ د سوداګرو ټولنیزه وضعه خپرو، نو نه غواړو چې یوازې د څانګې پر بنسټ د دوی په گروپونو باندې په ویشیدلو پوه شو، یانې په دې پوه شو، چې کوم شمېر سوداګران د غلې، کالیو، درملو او داسې نورو څانګو په سوداګرۍ بوخت دي، بلکه تر هر څه وړاندې غواړو چې څرګنده کړو، چې کوم شمېر له دوی څخه واړه، کوم شمېر منځني او کوم شمېر لوی سوداګران دي. موږ نه یوازې د هرې څانګې د وضعې په هکله، بلکه مخکې له هر څه د هرې څانګې ځانګړو طبقاتي اړیکو په هکله غواړو خپرنې وکړو. موږ نه غواړو یوازې د متقابلې اړیکې د څانګو په منځ کې وخپرو، بلکه له هر څه مخکې غواړو، چې متقابلې اړیکې د طبقاتو په منځ کې وخپرو. اصلي متد، چې موږ په دې اړوند کاروو، د بېلابېلو ټولنیزو طبقاتو د جوړښت څرګندول دي، او وورستی موخه، چې موږ یې په دې توګه لاس ته راوړل غواړو، هغه د مختلفو طبقاتو تر منځ د متقابلې اړیکو پېژندل او د طبقاتو سم تخمینول دي، تر څو بیا موږ د مبارزې سم تکتیک جوړ کړای شو، چې کومې طبقې د انقلاب مرکزي ځواک جوړوي، د کومو طبقو باید ملاتړ ترلاسه کړو، کومې طبقې باید راوپرځوو. زموږ موخه یوازې او یوازې په دې کې پرته ده. هغه ټولنیزې طبقې، چې موږ یې باید په خپلو خپرنو کې په پام کې ونیسو؟ لاندېنې طبقې دي:

صنعتی پرولتاریا

دلایي کارګرانو برخه

زراعتی کارگران

بې وزلي بزگران

ښاري بې وزلي

لومپن پرولتاريا

لاسي کارگران

واړه سوداگران

منځني بزگران

شتمن بزگران

فيودالان

سوداگره بورژوازي

صنعتی بورژوازي

په خپلو څېړنو کې موږ بايد د دې طبقاتو (په همدې توگه قشرونو) وضعی ته پاملرنه وکړو. زموږ د اوسني کار په سيمه کې صنعتي پرولتاريا او صنعتي بورژوازي نشته، په دې حال کې چې له پاتې طبقو او قشرونو سره دلته تل مخامخ کېږو. زموږ د مبارزې تکتیک پر دې بې شمېرو طبقو او قشرونو پورې اړه لري.

هغه څېړنې چې موږ پخوا ترسره کړې وې، يوه بله لويه ستونزه څرگندوي: موږ خپله پاملرنه په يو اړخيزه توگه کليو ته اړولې وه او ښارونه مو له پامه غورځولي وو. د هغه په پايله کې زموږ غوره شوی تکتیک د ښاري بېوزلو او سوداگرې بورژوازی په هکله ډېرو ته له سره تر پايه پورې ناروښانه ؤو. د مبارزې په ودې سره موږ ځان موظف ولېده، چې له غره نه اوارې ته رابښکته شو. موږ جسماً غر لا پخوا خوشې کړی، خو فکرأ لا هم هلته پاس پاته شوي يو. موږ بايد کلي وپېژنو، او ښار هم په همدې توگه، که نه موږ به د انقلابي مبارزې غوښتنو ته سم ځواب ونلرو.

۶) په چین کې د انقلابي مبارزې بری په دې پورې اړه لري، چې زموږ ملګري چيني شرايط وپېژني

زموږ د مبارزې موخه د ديموکراتيک انقلاب څخه سوسياليستي انقلاب ته تېرېدنه ده. لمړی ګام زموږ د دندې په سر ته رسولو کې دا دی، چې ديموکراتيک انقلاب بايد بشپړ کړو، هغه هم په دې توګه، چې د کارګرې طبقې اکثریت ځان ته جلب کړو، د بزګرو او ښاري بېوزلو پرګنې په خوځښت راولو، فيوډاله طبقه رانسکوره، امپرياليزم مات کړو او ګوميندان رژيم راوپرځوو. د دغې مبارزې له ودې څخه دا دنده راپورته کېږي، چې سمدستي ورپسې سوسياليستي انقلاب ترسره کړو. د دې درنې انقلابي دندې تر سره کول څه ساده او آسانه کار نه دی، بری له هر ليدلوري څخه په دې پورې تړلی، چې د پرولتاريا سياسي ګوند د مبارزې سم او پرېکړنده تکتیک ولري. که چېرې د هغه د مبارزې تکتیک غلط يا سست او لېزان وي، نو انقلاب به له موقتي ماتې څخه ونه ژغورل شي. انسان بايد له ياده ونه باسي، چې د بورژوازي سياسي ګوند هم ورځ په ورځ د خپلې مبارزې د تکتیک په هکله بحث کوي، د دې په هکله، چې څنګه د رفورميستي افکارو اغېزه د کارګرې طبقې په منځ کې خپره کړي، تر څو دوی وغولوي او د کمونيست ګوند له رهبرۍ څخه يې راوباسي، څنګه شتمن بزګران دې ته وهڅوي، چې د بې وزلو بزګرانو پاڅون وټکوي، څنګه بايد بانډونو ته سازمان ورکړي، چې هغوی د انقلاب مخنيوی وکړي، او داسې نور. په دې موکه کې، چې په طبقاتي مبارزې کې کلکې شخړې ورځ په ورځ رانږدې کېږي، اړيو پرولتاريا، که چېرې غواړي بری ومومي، پر دې باور ولري، چې د هغه

د گوند - د کمونیست گوند - د مبارزې تکتیک سم او پرېکنده دی. د کمونیست گوند د مبارزې یو سم او نه لړزېدونکی تکتیک هېڅکله د یو څو کسانو له خوا په شنه مېز باندې جوړېدی نه شي؛ هغه یوازې د پرگنو د مبارزې په بهیر کې رامنځ ته کېدای شي، په دې توګه یوازې د عملي تجربو څخه راوتلای شي. له همدې کبله موږ باید تل د ټولنې د وضعې په اړه پېژندګلوي ولرو، هر وخت مشخصې څېړنې سر ته ورسوو. هغه ملګري، چې متحجر، محافظه کار، فورمالیست او بې ځایه - خوباباوري دي، داسې فکر کوي، چې د مبارزې اوسنی تکتیک تر ټولو ښه تکتیک دی، د گوند د شپږمې کنگرې^۵ په هکله «کتاب» په خپرېدو سره بری د تل لپاره تضمین شو او دا چې انسان یوازې د یوه ټاکل شوي متد پر بنسټ باید چلند وکړي، تر څو تل بری ومومي. د فکر داسې یوه لار بشپړه غلطه ده، د کمونیستي آیديالوژیکي کړنلارې سره، چې د هغې پر بنسټ انسان باید د مبارزې له لارې نوې وضعه جوړه کړي، هېڅ راز ګډه بڼه نه لري، هغه پرله پسې محافظه کاره کړنلاره ده. که چېرې انسان دا محافظه کاره کړنلاره بشپړه خوشې نه کړي، انقلاب ته به لوی تاوانونه ورسوي او په همدې توګه د اړوندو ملګرو په ضرر به هم تمامه شي. ښکاره ده، چې په سره پوځ کې ځیني ملګري شته، پرته له دې چې ځان په جزیاتو کې ډوب کړي، له اوسني حالت څخه رضایت څرګندوي او په بې ځایه خوښ باوري سره دا غلط نظر، چې «پرولتاره نو همداسې دی»، تبلیغوي، ټوله ورځ خپته ډکوي او په خپلو دفترونو کې چرتونه

۵ - د «کتاب» څخه مقصد د ۱۹۲۹م کال د جولای په میاشت کې د چین د کمونیست گوند د ۶مې کنگرې هغه پرېکړې دي، چې په هغه کې سیاسي پرېکړې، د بزګرانو او د ځمکو د پوښتنې په هکله پرېکړې، د دولتي ځواک د جوړولو په هکله پرېکړې شاملې وې. دغه اسناد وروسته بیا د ۱۹۲۹م کال په پیل کې د سره پوځ د ۴م لښکر د جبهې کمیسیون له خوا راټولې او د یوې جزوې په توګه د پوځ او د گوند سیمه ایز سازمان په منځ کې وویشل شوې.

وهي، ځان له ځايه نه خوځوي، تر څو د باندې د پرگنو منځ ته ولاړ شي او يو ځل لاس په څېړنو پورې کړي. دوی تل پخواني چتیا تکراروي، چې خلک له هغو څخه بهزاره دي. موږ دې ملگرو ته د وینسېدو ناره کوو:

ژر مو محافظه کار فکر ته د پای ټکي کېږدی!
 د هغه پر ځای د کمونیستانو پرمخ تللي او مبارز فکرونه خپل کړی!
 د مبارزې منځ ته ولاړ شی!
 د پرگنو منځ ته ولاړ شی او مشخصې څېړنې تر سره کړی!

(۷) د څېړنو تګتګ

۱ - غونډې راوغواړئ، تر څو د بحث په بڼه څېړنې تر سره کړی. یوازې داسې کېدای شي، انسان حقیقت ته نږدې شي او د هغې سره مطابق پایلې ترلاسه کړي. که انسان د هغه متد پر بنسټ مخکې لاړ شي، چې یوازې یو کس د خپلو تجربو په دلیل وغږېږي، پرته له دې چې غونډې راوبلي او بې له دې چې ستونزې د مباحثې له لارې وڅېړي، نو بیا په سادګۍ سره اشتباه کوي. که چېرې تاسو د بنسټیزو ستونزو د مطرح کولو پر ځای ستونزې د تصادف او خوبنې پر بنسټ مطرح کړي، نو دا بیا داسې یوه لاره ده، چې تاسو سمې پایلې ته نشي رسولای.

۲ - کوم کسان باید د راټول شویو فاکتونو وړاندې کولو غونډو کې برخه واخلي؟

هغه کسان باید غونډې ته راشي، چې هغو ته ټولنیز او اقتصادي شرایط دقیق څرګند وي. د عمر له پلوه زړه کسان په ډېره بڼه توګه وړ دي، ولې

چې دوی نه یوازې د بډایې تجربې خزانه لري او نه یوازې اوسنۍ وضعه پېژني، بلکه په لامل او اغېزو هم پوهېږي، د مبارزې د تجربې خاونده ځوان انسانان مو هم پکار دي، ولې چې دوی له آیډیالوژیک پلوه پرمخ تللي دي او دقیق لید لري. د کسب په لحاظ کارگرانو ته او همدا راز بزگرانو ته، سوداګرو او روښان فکرانو ته، هو د دغو په منځ کې مسلکي سرتېرو او لمپنانو ته هم اړه لرو. څرګنده ده، چې کله د یوې شخصې موضوع په هکله څېړنه کېږي، د هغو کسانو برخه اخیستل په غونډه کې، چې د موضوع په هکله معلومات نلري، اضافي وي. د بېلګې په توګه د سوداګرۍ په هکله څېړنو کې د کارگرانو، بزگرانو یا د محصلانو لپاره د ګډون ضرورت نشته.

۳- د کار په غونډو کې آیا د ګډن او که لږ شمېر ګډون کوونکو برخه اخیستل امتیاز لري؟

دا د غونډې د دایروونکي په ځواکمنۍ پورې اړه لري. څوک چې ځواکمن وي، کولای شي داسې یوه غونډه رهبري کړي، چې هغې ته یو او یا دو درجنه کسان یې رابللي وي. په یوه غونډه د ډېرو خلکو ګډون خپلې ښېګڼې لري: تاسو کولای شې د احصایوي څېړنو په اړوندو سمو پایلو ته ورسېږئ (د بېلګې په توګه پر دې پوهېدل، چې د بېوزلو بزگرانو شمېر د ټولو بزگرانو د شمېر په پرتله په سلو کې څو دی) او د پرېکړو په کولو کې (د بېلګې په توګه دغه پرېکړه، چې د زمکې ویشل په مساوي او که په توپیر بزه توګه مناسب دي). ښکاره ده، چې د ډېرو کسانو شتون خپلې ستونزې هم لري: یو مدیر، چې د داسې غونډو د رهبرۍ ځواکمني نه لري، نشي کولای د داسې غونډو منظم بهیر تضمین کړي. دا چې لږ یا ډېر کسان په غونډه کې ګډون ولري، بالاخره د مدیر په ځواکمنۍ پورې اړه لري. خو لږ تر لږه درې ګډون کوونکي باید موجود وي، کله تاسو

محدود او یوازې خیز معلومات ترلاسه کوي، چې د واقعیت سره به سمون ونه لري.

۴ - د خپرنیزې جلسې پر مخ وړلو لپاره باید کره کړنې وټاکي لمری باید مشروح پروگرام جوړ شي، تر څو مدیر ټکي په ټکي پوښتنې مطرح کړي او ګډون کوونکي یې ځوابونه وویل شي. هغه څه، چې روښانه نه وي او یا شکمن وي، څرګندېږي. د «خپرنو پروگرام» نه یوازې د موضوع په هکله عام ټکي باید راوڼغاري، بلکه د هغې په غږیو ویشل شوو برخو باندې هم باید ټکي ولري. که د بېلګې په توګه د «سوداګری مسئله» د خپرنو موضوع وي، نو بیا «ټوکرو»، «غله»، «ګد مالونه» او د «درملو سوداګري» اصلي ټکي جوړوي، چې په هغه کې د «ټوکرو سوداګري» خپله بیا د «مالوچو ماشینې مالونو»، د «مالوچو لاسي اوبدل شویو مالونو» او د «ورېښمنو ټوکرو» په څانګو ویشل کېږي.

۵ - په خپرنو کې باید شخصاً برخه واخیستل شي.

د یوې ولسوالۍ له مشر نه نېولې د ټول ایالت تر مشره پورې، د ټولي مشر نه نېولې تر لوی قومندانه پورې، د یو بنسټیز سازمان له سکرتره نېولې د ګوند تر عمومي سکرتره پورې - د کار د رهبرۍ لپاره ټول مسئول کسان باید شخصاً د ټولنیزو - اقتصادي خپرنو په عمل کې بوخت شي او نباید یوازې په لیکل شویو رپوټونو قناعت وکړي؛ ولې چې شخصي خپرنې او لیکل شوي رپوټونه دو توپیر لرونکي شیان دي.

۶ - مسایل باید بنسټیز وڅېړل شي.

څوک چې د لومړي ځل لپاره د خپرنیز کار سره بوختېږي، اړ دی، چې په ژوره توګه د شیانو بنسټ ته ورسېږي، دا په دې مانا ده، چې ځان د یوې ټاکل شوې سیمې (د بېلګې په توګه یوه کلي او یا ښار) او یا یوې ټاکل شوې پوښتنې (د بېلګې په توګه د غلې ستونزې، د کرنسې

ستونزې) له ټولو اجزاؤ سره بلد کړي. کله چې تاسو یوه سیمه او یا یوه پوښتنه په بنسټیزه توګه وپېژندله، نو بیا بله سیمه او یا پوښتنه په آسانی سره خپرلای شئ.

۷ - خپله باید یاددانست ولیکئ.

په خپرنو کې یوازې دا اړینه نه ده، چې تاسو یې په خپله ریاست وکړئ او په غونډه کې ګډون کوونکي پرې نږدې، چې د غونډې له موضوع نه ووځي؛ بلکه تاسو باید په خپله یاددانست ولیکئ او د خپرنو پایلې ثبت کړئ. داسې نشي کېدې، چې بل څوک دې ستاسو لپاره دا کار وکړي.

انتشارات محسن
Mohsin Publications

